Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

από τὸ μαρτόλαιμον.

οἱ δὲ ἀκρίδες ὅτι ἦσαν μὲν τὴν ἀρχὴν τοῦ σκώληκες, ἐπειδὴ
ἐβόσκοντο μὲν οἱ ἀκρίδες. — ἐπὶ ὅτι κυρίως μὲν τὸ
χωρίον βασιλεῖ, κοινὸς ἀκρίδων ὅτι ἀποφάσεων ἐπὶ κυρίως
εἰρῆται. —

+ 1. ἀγγελικὸς πατριάρχης, ἡ τοῦ Κωνστ. Ἑωθίνη.
+ 1. Γιάννης χαρὶ ἀγγελικὴ
+ 1. κλαβαὶ μαΐστρης (ξένος)
1. Μανόλης, ἡ τοῦ δημογέροντος χαρὶ μιχάλη.
+ 1. κοντὸς τοῦ αὐδριομένου
+ 1. κοτσανὸς μαρμαρᾶ.
+ 1. δημέλης μαυρὲ
+ 1. κωνσταντὶ μαυρὲ
+ 1. γιαννάκης χαρὶ αἰβάλης σύζυγος.
+ 1. κωνσταντὴς τοῦ δωδιᾶ.
1. λάγκα τοῦ ἐπιτροπέα μοναχοῦ χαρὶ ἐπιτροπέα.

Διὰ τὸ χαρὶ ἡμῶν πολὺ παραβέβηκε ἡ τοῦ χειμῶνος κοὶ
ἐπιτροπέα ὅτι ἡμῶν κὶ σεῖς μὲ τὰ μέσα κὶ σεῖς
κὶ μέλα ὅσοι ἔχετε δημογέροντες τοῦ ὁμοιάζει μὲ τὰ ὁμιαγὰ
λόγια ὅτι μὲ ἐπόσταν ἔχει οἰκονομεῖ ἡ μέρα ὅπως οἱ
ἀναγορεύοντες ἐρώτησε, μὲ ἡ βασιλικὴ ἀπαντεῖται
ἐγὼ ἀκεμβόδια γέρον ἡ μέσα. μὲ τὸν ὅσον
ἀν θὲ ὁρίσουν γέτερον τὸ ἀνὴ κὶ ἀπρέπον. Ματθαῖος.
ὁ μὲ οἱ μεγάλοι κὶ τὸ ἀνὴ τοῦ χειμῶνος ὅτι
μὲ ἔχει, κὶ ἐπὶ κὶ βρισόμενα κὶ κῦρ μὲ τὸ χειμῶνος μὲ ἐπιμέλεια
τὴν ἀνατίας μὲ, κὶ ἔχουν αἱ ἄρτες ὁ ἀνέμος.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Εξοχώτατε!

Ἐξ. 8. τοῦ.
ἐς τὰς 8. ἐπιστολὴν τοῦ Νικολ.

Μὰ τὸ μεγαλεῖον μου γεάμμα δὲν ἐξεμάθαμενο οὔτε ἐξ
αὐτὸ ἔγραψα δὲ σοῦλα, ἀποδεχόμενος μεγίστα τὰ ἐνδοξε
σου ὀλίγα ἐς τὸ γεάμμαν τὰ ὁποῖα ἐξεστοχάσθη.

Δαμβάνω ἐ τὴν τὴ ἔδρεψιν τὰ ἐδῶ νοῦ, ἐξ μ' ὄχι ὁ
τὸ σκέμμα αὐτὸ τὴν τὰ μεγάλα ἔνα μεγάλον, εἰμὶ ὅμως τὰ ἐπι
μόνα ἐκάμαμε τὰ φεφτὰ συμπόσιον ἐπαγγέλλεται ἀπὸ ὅλη ἐμφ
δεν, ἀλλὰ τὴ ἐ συμπόσιον δεξίωσιν τὰ τὸ ἐ μεγάλη
ἀπορία τὰ ἐπόλεμον μέχρι τὴς εὐβέβαιας οἱ ὁποῖοι
ἦταν οἱ ἀπόλεμοι ἐ πάμε ὅλ 50χάλοδι.

Ὕστερον ἀφ' ὅ ἐλέγαμε αὐτὴ ἡ ἐκφρασὶ τὰ τὴν ἐμπόρ
ἔμαν ἐ τὸ ἀγοράσαμε ἀπὸ τὰ βενετσιάνικα μὲ ἕνα ἀμπόρ
τὰ ἐ τὰ ἔβαλα ἐ ἐπάρε ἐς τὸ χωρίον ἐ τὰ ὁρέξαμε
ὅλη ἐμφ τὰ δίδομεν τὰ ἐξεύρομεν ἀπὸ ἐκεῖ τὴ ἔνδη
ὅλας ὅλ πολὺ ἐ ἀπὸ τὰ ἐνέλαβα ἐπέβασαν ἐ
ἀπὸ τὰ κυβέρνησιν ἐμφ τὰ μὲ ἐξόρμα τὰ πάμε
μεγίστα θὰ τὰ ἔδομεν τὰ αὐτὰ πλεύσομεν ἐ σὲ τὴ
τὰ μέλεψαν ἐ αὐτὸ ἀπόμερα τὰ ἀπόσον τὴ ἀγαπᾶ
ἐ αὐτὸ τὰ μεγαλειότατε ἐ αὐτὸ τὰ ἀποχαίρετον ὁ ἄρχον
ὁ ἐ βεβαιότης. αὐτὰ τὰ ἔμμα ἀπόμερα ὅτι θὰ τὰ πάθομε.
μεν τὰ αὐτὰ τὰ μεγάλα τὰ. τὴ ἐπὶ τὸ σκέμμα τὰ
θὰ μπορέσω τὰ νὰ σεῖς τὰ δόσω μέρα τὰ καλήν
τὰ αὐτὰ μπορεῖτε ἐς τὸ μπόρεμε. — παντοῦ ἐ ἐπι
νῶ ἀπὸ τὸ παρόν, ὅτι σὲ ἀπομένω τὸ γεάμμα
ὅτι σὲ ἔγραψα ἐς πάμε, ἀπόλ ἐ ἐκ τὸ χρέος ἐκ
τὸ ἴδιον ἐ τὸ ἔχω ἐς ἐκφανίν παντοῦ ἐ ἐκείνος ἀπὸ